

پنجشنبه 27 مهر 1439 - 19 اکتبر 2017

تبعید "رضاخان پهلوی" به جزیره موریس در جریان جنگ جهانی دوم توسط متفقین

تبعید "رضاخان پهلوی" به جزیره موریس در جریان جنگ جهانی دوم توسط متفقین (1320 ش)

پس از ورود متفقین به ایران و استعفای اجباری رضاخان از سلطنت، وی در 25 شهریور 1320 ش به ناچار ایران را ترک کرد و به امر انگلیس به جزیره موریس و سپس ژوهانسبورگ در آفریقای جنوبی تبعید شد تا اینکه در همان سال درگذشت. اگر رضاخان از ابتدای امر، به وسیله اجانب و به ویژه انگلستان روی کار نیامده بود و پایه های حکومت خود را بر روی افکار عمومی، عدالت و آزادی استوار می ساخت، متفقین هرگز نمی توانستند به این سهولت او را برکنار و از ایران تبعید نمایند. او خوب می دانست که با تمام مخالفتی که روس ها و انگلیس ها با وی دارند، اما اگر قوایشان وارد تهران شود، به او و خانواده اش صدمه ای نخواهند زد و حداکثر شدت عمل آنها، برکناری از سلطنت و تبعید وی خواهد بود. آنچه او را بیش از هر چیز نگران ساخته بود، بیم انتقام مردمی بود که شانزده سال در زیر فشار حکومت زور و استبداد قرار گرفته بودند. و این نگرانی سبب شد که از سلطنت کناره بگیرد و از ایران خارج شود.

رای اعتماد مجلس سنا به جعفر شریف امامی برای نخست وزیری (1339 ش)

جعفر شریف امامی، مهره وابسته دربار پهلوی برای دوره اول نخست وزیری خود پس از رای اعتماد از مجلس فرمایشی سنا، مأمور برگزاری انتخابات دوره بیستم مجلس شورای ملی شد. او در آغاز کار خود اعلام کرد، از این پس اختناق وجود نخواهد داشت و آزادی انتخابات تضمین و به خلافتکاری های گذشته رسیدگی می شود. در این زمان، گروه های سیاسی، تحریک پیدا کردند و انتخابات نیز با تشنج، اعتصاب و مشکلاتی بسیار همراه شد. همچنین نمایندگانی به مجلس راه یافتند که طرفدار شاه بودند. سرانجام دولت شریف امامی که با ناکامی های بسیار روبرو شده بود، پس از هفت ماه سقوط کرد و علی امینی، مهره سرسپرده آمریکا، مأمور تشکیل کابینه شد. تصرف صوفیه پایتخت بلغارستان توسط امپراتوری عثمانی (1386 م)

ارتش عثمانی در ادامه تصرف سیرزمین های منطقه بالکان، در نوزدهم اکتبر 1386 م صوفیه، پایتخت بلغارستان را به تصرف خود در آورد و پس از آن، مقدونیه و صربستان را نیز به امپراتوری عثمانی ضمیمه کرد. کشورهای منطقه بالکان، شامل یونان، بلغارستان، مقدونیه، آلبانی، صربستان، بوسنی، کرواسی و مجارستان در حدود پانصد سال، جزو قلمرو امپراتوری عثمانی بودند و در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، بر اثر قیام های داخلی، هجوم قدرت های اروپایی و در نهایت، جنگ جهانی اول، به استقلال دست یافتند. ویران ساختن قسمتی از بغداد توسط سپاه مغول به فرمان "هلاکو خان" (656 ق)

پس از محاصره و تصرف بغداد توسط سپاهیان مغول به فرماندهی هلاکو خان، مغولان شکافی در دیوار بغداد ایجاد کردند و به شهر ریختند. لشکریان خلیفه و عباسی که فکر نمی کردند سپاه مغول تا این حد نیرومند باشد، از هم متلاشی گردید و افراد آن به سرداب های اطراف شهر پناه بردند. سپاه مغول بدون مقاومت لشکر خلیفه، بغداد را تصرف نمود و دست به کشتار مردم زد. حمله تجاوزکارانه ناوهای آمریکایی به جزایر نفتی ایران در خلیج فارس (1366 ش)

پس از آن که دولت کویت، جمهوری اسلامی ایران را به حملات موشکی متهم کرد و عراق با این بهانه در 17 شهریور 66، به تأسیسات ایران حمله برد، ایران نیز یک موشک به نفتکش کویتی پرتاب کرد و خساراتی وارد آورد. دولت آمریکا به این بهانه که پرچم آمریکا روی نفتکش بود تصمیم به اقدام تلافی جویانه گرفت و در 27 مهر 1366، چهار ناوشکن آمریکایی به جزیره رستم که پایانه نفتی رشادت در آن بود، اعزام شدند. در این حمله، تنها بیست دقیقه مهلت داده شد که آنجا را تخلیه کنند. آنگاه با توپ های سنگین، هزار گلوله به آن شلیک کردند و چون هنوز بخشی از تأسیسات نفتی پابرجا بود، گروه انفجاری را به جزیره اعزام داشتند که آن را نیز ویران سازد. سپس یک گروه از کماندوهای آمریکایی به میدان نفتی رسالت در شمال جزیره رستم که مدعی بودند در آن میدان نفتی، تأسیسات رادار و مخابرات وجود دارد حمله نموده، تأسیسات مستقر در جزیره را نابود کردند. این در حالی است که هیچ گونه تأسیسات نظامی و راداری روی سکوهای نفتی مذکور وجود نداشت. تجاوز مسلحانه آمریکا به تمامیت ارضی ایران، نقض منشور ملل متحد و حقوق بین الملل و نقض مجدد ادعاهای ظاهری آنان در رعایت بی طرفی و نقض کلیه بندهای قطعنامه های شورای امنیت بود. این حمله تجاوزکارانه آمریکا به سکوهای نفتی ایران در خلیج فارس، واکنش های متعددی در کشورهای مختلف به دنبال داشت و برخی کشورها این اقدام تجاوزکارانه را محکوم کردند.